

Dr. Gerrit Simons (1802-1868)

Simons, dr. Gerrit, geb. Uithoorn 22 januari 1802, ongehuwd, overl. Den Haag 17 november 1868, zoon van Adam Simons en Johanna Maria Keer. Hij studeerde wis- en natuurkunde en promoveerde te Utrecht. Hij was werkzaam bij de sterrenwacht te Utrecht en bij het ministerie van financiën, was lid van de commissie tot onderzoek naar de middelen tot drooglegging van het Haarlemmermeer en lid van een commissie uit de Nederlandse Maatschappij tot bevordering van de Nijverheid.

Van 1846 tot 1856 was hij directeur van de Koninklijke Academie te Delft. Hier was hij de opvolger van dr. A. Lipkens, die deze instelling vanaf haar oprichting gedurende vier jaar had geleid.

Simons' bestuur wordt geacht door zijn wetenschappelijke opvattingen en de praktische toepassing daarvan van groot belang te zijn geweest voor de toenemende betekenis van de Delftse Academie.

Intussen was hij mede-oprichter van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs en van het Koninklijk Instituut voor Taal-, Land- en Volkenkunde van Nederlands Indië.

In 1856 werd Simons minister van binnenlandse zaken (nadat twee kandidaten deze portefeuille hadden geweigerd).

Zijn ministerschap duurde nog geen 7 maanden. Nadat de Tweede Kamer zijn begroting had verworpen en de ministerraad zijn voorstel tot Kamerontbinding had afgewezen, vroeg en verkreeg hij ontslag, mede om gezondheidsredenen.

Een historicus is van mening dat hij en zijn vriend en geestverwant G.J. Mulder politieke tinnegieters waren en dat koning Willem III, van wie zij "politieke vrienden" waren, daardoor een politieke amateur bleek te zijn. De Simonsstraat in Delft is naar hem genoemd.

Lit.:

- C.D. Goudappel. *Genealogische en Historische Encyclopedie van Delft*, deel II (1988), blz. 189.

Afbeelding:

- Collectie Beeld & Geluid Delft, inv. nr. 74301.